

fg. MED. k. 32. VAIG. und VIḢVA bei MALLIN. zu ÇIÇ. 5, 54. दिवश्चिदा ते
रुचयन्त रौकाः RV. 3, 6, 7. — b) = क्रयभिद् MED. k. buying with ready
money WILSON. — 2) n. a) Loch, Höhle AK. 1, 2, 1, 2. TRIK. H. 1364. H.
an. MED. HALĀJ. 3, 2. VAIG. und VIḢVA a. a. O. Ist etwa hierher zu zie-
hen die Stelle beim Schol. zu ÇĀK. 20, 9: प्रीप्से न पद्यं कटु तिक्तमुन्नम् ।
ताराम्बु रौकयं रौकं würde in's Versmaass passen) भ्रमणं व्यवायः ॥? —
b) Boot, Schiff H. an. MED. — c) = चर H. an. = चल MED. mowing, shaking
WILSON. — e) = कृपणभेद H. an.
2. रौक m. oder रौकस् n. (wie oben) Lichterscheinung: अथ स्मैषु रो-
दसी स्वशैचिरामवत्सु तस्यैव न रौकः RV. 6, 66, 6.
रौग (von 1. रूज्) m. 1) Gebrechen, Krankheit P. 3, 3, 16. AK. 2, 6, 2, 2. H.
462. MED. g. 21. HALĀJ. 2, 445. AV. 1, 2, 4. तदास्त्रावस्य भेषजं तडु रौग-
मनीनशत् 2, 3, 3. विहाय रौगं त्वन्ः स्वायाः 3, 28, 5. 6, 44, 1. 120, 3. शी-
र्षय 9, 8, 1. 21. fg. KHĀND. UP. 7, 26, 2. M. 8, 108. संतापयन्ति कमपद्यभुजं
न रौगाः Spr. 1193. 2644. रौगार्दित 2645. प्राणात्तिक 2467. रौगानीक-
राज्ञ् Suçr. 2, 399, 16. रौगराडिगसंघातो ज्वर इत्युपदिश्यते 427, 15. 1, 5, 9, 33,
7, 36, 4. VARĀH. BRH. S. 6, 2. 7, 3. °द verursachend 43, 27. °प्रद 89, 8. °भय 3,
26. 5, 92. 8, 34. 46, 39. 79, 36. °नय 12, 18. 104, 9. °नाश 7. °निप्रकृषा
Suçr. 1, 193, 2. °लक्षण Verz. d. B. H. No. 973. °विनिश्चय 934. रौगाय-
तन M. 6, 77. °वैद्व्य in Folge von Krankheit KATHĀS. 12, 71. °परिमा-
णानि WEBER, Na x. 2, 393. °गणना Verz. d. Oxf. H. 313, a, No. 748.
°ज्ञान 323, a, 24. रौगोपशम 30. °प्रस 334, a, 1 v. u. रौगानुत्पादनीय 303,
b, 35. °निवृत्ति MADHUS. in Ind. St. 1, 21, 10. रौगाडुन्मुक्तः HALĀJ. 2, 225.
रौगोन्मादित von einem tollen Hunde H. an. 3, 5. लुङ्गा Krankheit vor
Hunger PAÑĀT. 70, 13. प्रजारौगा (so ist zu schreiben) नियोगिनः so v. a.
eine Plage für die Unterthanen RĀĀA-TAR. 6, 136. दीर्घ° adj. Spr. 4028.
विमुक्तौगा MĀRK. P. 64, 1. die Krankheit als Genius VARĀH. BRH. S. 53,
45. 63. Vgl. श्रौग (adj. auch JĀĒN. 1, 208. VARĀH. BRH. S. 103, 9.), कृमि°,
क्षय° (auch RĀĀA-TAR. 5, 442), लुङ्ग°, तृषा°, नी°, नीली°, नेत्र°, पा-
ण्डु°, पाप°, बाल°, मरु°, मुख°, वि°, स°, वृद्धौग u. s. w. — 2) Costus
speciosus oder arabicus MED.
रौगञ्ज adj. (f. ई) Krankheit vertreibend Suçr. 1, 167, 7. n. Arzenei ÇKDR.
nach dem VAIDJAKA.
रौगनाशन adj. Krankheit vertreibend AV. 6, 44, 2.
रौगभाज् adj. krank, kränklich Spr. 181. VARĀH. BRH. S. 101, 4.
रौगभू f. eine Stätte für Krankheiten so v. a. der Körper ÇABDAK. im ÇKDR.
रौगमुक्त adj. von einer Krankheit befreit, genesen: °ज्ञान Verz. d.
Oxf. H. 86, b, 18.
रौगमुरारि m. Titel eines medic. Werkes Verz. d. B. H. No. 941.
रौगराज m. der Fürst unter den Krankheiten d. i. Lungenschwind-
sucht RĀĀA. im ÇKDR.; vgl. रौगराज् und रौगानीकराज् oben u. रौग 1).
रौगशाक्तक m. Arzt ÇABDAK. im ÇKDR.
रौगशिला f. Realgar, rother Arsenik RĀĀA. im ÇKDR.
रौगशिल्पिन् m. eine best. Pflanze, vulgo शरालु ĠĀṬĀDU. im ÇKDR.
Cassia fistula WILSON.
रौगश्रेष्ठ m. die beste (d. i. schlimmste) der Krankheiten so v. a. Fie-
ber RĀĀA. im ÇKDR.
रौगकर adj. Krankheit vertreibend Suçr. 1, 191, 3. 4. VARĀH. BRH. S.

79, 11. n. Arzenei ÇABDAK. im ÇKDR.
रौगहारिन् adj. Krankheit vertreibend; m. Arzt AK. 2, 6, 2, 8. H. 472.
रौगकृत् adj. dass.; m. Arzt RĀĀA-TAR. 6, 68.
रौगित्तं (von रौग) adj. mit einer Krankheit behaftet gaṇa तारकादि
zu P. 5, 2, 36. H. 439. Sch. VARĀH. BRH. S. 43, 13. toll (von einem Hunde)
H. 1280. HALĀJ. 2, 127.
रौगितरु m. der Baum der Kranken, Bez. des Açoka RĀĀA. im ÇKDR.
रौगिन् (von रौग) adj. krank, kränklich M. 2, 138. 3, 8. 114. 9, 82. 230.
JĀĒN. 1, 117. 209. 2, 98. HARIV. 7672. Spr. 2226. 2645. fg. 4323. 4664.
VARĀH. BRH. 20, 9. 21, 8. KATHĀS. 66, 41. RĀĀA-TAR. 3, 461. 4, 212. BHĀG.
P. 1, 14, 41. 6, 9, 49. MĀRK. P. 34, 76. SĀH. D. 2, 9. मन्° selten krank
MBh. 3, 12639. दीर्घ° lange kränkend, siech Spr. 4628, v. l. — Vgl. श्र°
(auch Spr. 3273. JĀĒN. 1, 53. श्रौगित् 265), क्षय°, पाण्डु°, पाप° (auch
MBh. 14, 1010), मरु°, वक्र°.
रौगिवह्नम n. Arzenei ÇABDAK. im ÇKDR.
रौग्य partic. fut. pass. von 1. रूज् VOP. 26, 8. Krankheit erzeugend,
ungesund (von रौग), = अघय्य, अक्षित ÇABDAK. im ÇKDR.
रौचं (von 1. रूच्) 1) adj. leuchtend AV. 17, 1, 21. — 2) m. N. pr. eines
Fürsten VJUP. 91. SCHIEFNER, Lebensb. 232 (2). — Vgl. गो°.
रौचक (wie eben) 1) adj. = रौचन MED. n. 116. fg. Appetit machend
Suçr. 1, 200, 13. श्र° den Appetit benehmend Verz. d. Oxf. H. 129, a, 12.
— 2) m. a) Appetit, Hunger H. 393. — b) eine den Durst (den Appetit)
reizende Speise, = अचदेश RĀĀA. im ÇKDR. — c) Bez. verschiedener
Pflanzen: Musa sapientum ÇABDAK. im ÇKDR. eine Zwiebelart (राजप-
लाण्डु) RĀĀA. ebend. = ग्रन्थिपर्षभेद BHĀVAPR. im ÇKDR. — d) ein Ver-
fertiger von unächtigen Schmucksachen R. 2, 83, 14. = काचकुप्यादिकर्तार
KATAKA. — Vgl. श्र°, कञ्जल°.
रौचकिन् (von रौचक) adj. Lust —, Verlangen habend: श्र° RĀĀA-TAR.
2, 59. — Vgl. श्र°.
रौचनं (von रूच्) 1) adj. gana नन्धादि zu P. 3, 1, 134 (proparox.). =
रौचक MED. n. 116. fg. a) licht, hell, blank, leuchtend H. 443. AV. 4,
10, 2. 6. 14, 1, 38. सचितरु TB. 3, 10, 2, 2. लोक ÇAT. Br. 7, 1, 2, 24. ÇĀNKH.
Br. 20, 1. यो (अयामञ्जलिः) रौचनस्तमित्क गृह्णामि GOBH. 3, 4, 11. PĀR. GRH.
2, 6. खद्योत इव रौचनी MBh. 8, 1939. मरुदेव HARIV. 7424 (= चिन्मय NI-
LAK.). — b) Gefallen erweckend, gefallend, lieblich BHĀṬṬ. 6, 73. BHĀG. P.
1, 10, 11. 10, 61, 25 (f. श्र). कर्षा° 73, 14. — c) Appetit machend Suçr. 1, 136,
6. 11. 188, 13. 192, 13. 217, 16. 219, 1 (f. ई). — 2) m. a) eine Varietät der
Baumwollenstaude (कूटशाल्मलि) AK. 2, 4, 2, 27. TRIK. 3, 3, 256. H. an.
3, 405. MED. nach RĀĀA. im ÇKDR. auch = श्वेतशियु, पलाण्डु, शार-
ज्वध, करञ्ज, अङ्गैठ und दाडिम. — b) Bez. eines best. Krankheitsdä-
mons (ग्रह) HARIV. 9360. — c) N. einer der fünf Pfeile des Liebesgot-
tes (der Gefallen Erweckende) Verz. d. Oxf. H. 184, b, No. 419. — d) N.
pr. eines Sohnes des Viṣṇu von der Dakṣhiṇā BHĀG. P. 4, 1, 7. —
e) N. Indra's unter Manu Svārokiṣha BHĀG. P. 8, 1, 20. — f) N. pr.
eines Berges MĀRK. P. 57, 13. — 3) f. रौचनी UĠĠVAL. zu URĀDIS. 2, 78.
a) Lichthimmel; s. u. 3) a) am Ende. — b) ein schönes Weib H. an. MED.
— c) ein best. gelbes Pigment, = गोरौचना TRIK. 2, 9, 22. 3, 3, 256. H.
an. MED. P. 4, 2, 2. M. 8, 234. JĀĒN. 1, 278. MBh. 2, 893. 5, 1542. 13, 5874.